

жаркі піски я вчора вигдавав —
роки проживши незліченні
в царстві
водоростей. блимнула
секунда пристрасти,
стрілою промигтіла ніч
спокуси — в прорізі
душі.

а нині ти
казала : в лісі, де
кохаємося, дивна папороть росте,
що неодмінно нам поранить руки,
серце щільно замотає і задавить.

тому й то я до тебе не дожив,
у просині твоїх очей
умерши —
крадькома,
нечутно,
передчасно.

Збірка « [Нічні перекази](#) ».